

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/200/2024
Identifikačné číslo spisu:	7915212971
Dátum vydania rozhodnutia:	27.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7915212971.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. S., narodeného XX. O. XXXX, J., N. XXX/X, zastúpeného splnomocnenkyňou Hrčka - Sabó - Lukáč s. r. o., Sečovce, Obchodná 187/6, IČO: 51 433 842, proti žalovanému M. U., narodenému XX. W. XXXX, C., H. P. XXX/XX, o zaplatenie 1 750 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 14C/513/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. decembra 2023 sp. zn. 5Co/98/2023, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trebišov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. marca 2018 č. k. 14C/513/2015-149 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 750 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4% ročne od 28. júla 2015 a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok právne zdôvodnil len procesnými ustanoveniami čl. 8, § 149, § 150 ods. 1 a 2, § 191 ods. 1, § 204, § 217 ods. 1 a § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Vecne dôvodil, že žalovaný ponúkol žalobcovi obstaranie kúpy bytu v D. po neplatičoch s tým, že žalobca musí vyrovnať dlh týchto neplatičov. Žalobca ponuku žalovaného akceptoval. Žalovaný žalobcovi oznámil, že byt má vyhladený a je potrebné zaplatiť zálohu 1 750 eur Okresnému stavebnému bytovému podniku v D.. Žalobca potrebnú čiastku vybral zo O. O., X.. O.. 10. júna 2015 (čo vyplývalo z listiny predloženej žalobcom označenej ako hotovostný výber sumy 1 800 eur z 10. júna 2015 o 12:06 hod. v O. O.C., X.. O., M. D., č. účtu O.) a vyplatil ju žalovanému. Žalovaný od žalobcu následne požadoval ďalšiu sumu, čo žalobca odmietol vyplatiť a zároveň požadoval od žalovaného vrátenie vyplatennej sumy. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a dodal, že žalovaný sa v priebehu celého konania obmedzil len na jedno písomné vyjadrenie. Podľa súdu žaloba bola dôvodná, a preto zaviazal žalovaného na úhradu žalovanej sumy. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP a vecne úspechom žalobcu v konaní v celom rozsahu.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalovaného v poradí druhým rozsudkom zo 14. decembra 2023 sp. zn. 5Co/98/2023, po tom ako jeho prvý zmeňujúci rozsudok z 30. septembra 2021 sp. zn. 5Co/182/2020 bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) zo 7. decembra 2022 sp. zn. 6Cdo/56/2022, podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobu zamietol, súčasne žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Keďže žalobca v podanej žalobe hmotnoprávny vzťah medzi ním a žalovaným nijako právne nekvalifikoval, v zmysle zásady iura novit curia odvolací súd vec právne posúdil podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) o bezdôvodnom obohatení (§ 451 ods. 1 a 2, § 454 a § 456). Odvolací súd posúdil tvrdený vzťah a plnenie žalobcu ako plnenie bez právneho dôvodu, lebo strany sporu nedostatočne, resp. vôbec neurčili predmet záväzku, resp. povinnosti; zmluva medzi stranami sporu vôbec nevznikla. Žalobca bol povinný preukázať, že žalovaný sa na jeho úkor obohatil. Skutočnosť, že finančné prostriedky vo výške 1 750 eur poskytol žalovanému, preukazoval dokladom o hotovostnom výbere z 10. júna 2015 zo O. O., X. O. na sumu 1 800 eur a nahrávkou telefonátu na CD nosiči. Z originálneho dokladu o hotovostnom výbere (č. l. 46) odvolací súd zistil, že žalobca vybral 10. júna 2015 o 12:06 hod. z účtu vedeného v O. O., X. O., ktorého bol majiteľom, sumu 1 800 eur, avšak z tohto nie je preukázaný účel hotovostného výberu ani spôsob použitia vybranej sumy. Tento listinný dôkaz vôbec nepreukazuje, že žalobca dal žalovanému 1 750 eur. Ďalším dôkazom, ktorým žalobca preukazoval poskytnutie sumy 1 750 eur žalovanému, bola nahrávka zaznamenaná na CD nosiči. Odvolací súd tento dôkaz pripustil aj napriek skutočnosti, že žalobca neinformoval žalovaného, že bude ich rozhovor nahrávať. Z nahrávky telefonátu, za predpokladu, že hlasy na nahrávke patrili žalobcovi a žalovanému, usúdil, že účastníci sa dohadovali na nejakom prepise a odovzdaní kľúčov (zrejme od bytu). Z nahrávky však nijako nevyplývalo, že žalobca dal žalovanému peniaze v sume 1 750 eur, ani nevyplývalo, že by túto sumu žalobca od žalovaného žiadal vrátiť, alebo že by žalovaný od žalobcu túto sumu prevzal. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že žalovaný získal bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, ani kedy ho mal získať. V prejednávanej spore nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia žalovaného podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže vykonaným dokazovaním nebolo ani nepriamo preukázané tvrdenie žalobcu, že dal žalovanému 1 750 eur. Žalovaný v konaní pred súdom (prostredníctvom právneho zástupcu) poprel, že od žalobcu takúto sumu prevzal. Odvolací súd odkázal na právne závery vyslovené v rozhodnutiach najvyššieho súdu, napr. sp. zn. 6Obdo/15/2008, 2Cdo/48/2010, 1ObdoV/100/2006, 2Cdo/92/2010 ale aj Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo/1931/2010. K námietkam žalobcu, že nemožno v dôsledku jeho dôkaznej núdze poskytnúť ochranu konaniu žalovaného, uviedol, že každý si má strážiť svoje práva, má konať bdelo a ostražito tak, aby neohrozoval seba alebo iného. Žalobca nielen, že si vopred nepreveril hodnovernosť tvrdenej situácie, ale dal peniaze niekomu bez akéhokoľvek potvrdenia a bez svedkov. K návrhu žalobcu, aby súd rozhodol kontumačne, keďže žalovaný sa úmyselne vyhýba vypovedať pred súdom, odvolací súd uviedol, že aplikácia § 274 CSP je možná len v prípade, pokiaľ nedošlo zo strany žalovaného k rozporovaniu skutkových tvrdení žalobcu, a to aj napriek skutočnosti, že súdu v citovanom ustanovení nie je stanovená povinnosť považovať skutkový základ rozsudku za nesporný. V danom štádiu dovolacieho konania vynesenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného nepovažoval za žiaduce, a to s prihliadnutím na fakt, že vo veci už bolo meritorne rozhodnuté prvoinštančným súdom, čo vylučuje zmysel kontumačného rozhodnutia. Ďalšou okolnosťou, na ktorú odvolací súd prihliadal, je dĺžka vedeného konania a skutočnosť, že žalovaný sa v konaní účinne bránil, proti rozsudku prvoinštančného súdu podal odvolanie, v konaní sa dal zastúpiť právnym zástupcom, ktorý za neho konal, podával vyjadrenia a prostredníctvom právneho zástupcu sa zúčastňoval konania (§ 274 CSP). Odvolací súd vzal do úvahy predchádzajúcu procesnú aktivitu žalovaného, teda že sa vyjadril k podanej žalobe, podal odvolanie, že poprel akýkoľvek nárok žalobcu a žalobca toto tvrdenie žalovaného nijako nevyvrátil z dôvodu dôkaznej núdze. Pokiaľ žalobca ako dôkaz žiadal vykonať výsluch žalovaného, ktorý sa osobne pojednávaní nezúčastňoval, odvolací súd považoval tento dôkaz za nehospodárny, lebo žalovaný poprel, že by mu žalobca dal nejaké peniaze (č. l. 20) a na pojednávaní 20. septembra 2017 prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že „...žalobca nepredložil žiaden dôkaz o svojich tvrdeniach...“, takže sa nemá k čomu vyjadrovať. Rozhodnutie o trovách konania odvolací súd právne odôvodnil ustanovením §

396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a vecne úspechom žalovaného v konaní.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP (nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukazoval na to, že žalovaný sa nezúčastnil na pojednávaniach nariadených súdom prvej inštancie, pričom jeho neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca, a tiež sa nepodarilo zabezpečiť jeho prítomnosť ani predvedením. Rovnako ani odvolaciemu súdu sa nepodarilo zabezpečiť účasť žalovaného na pojednávaní, po ktorom rozhodol vo veci. Žalobcovi tak nebola daná možnosť klásť žalovanému otázky a popripade ho konfrontovať. Odvolací súd tieto skutočnosti zarážajúco nevyhodnotil v neprospech žalovaného, ale konštatoval, že žalobca mal byť obozretný a nemal dávať peniaze bez potvrdenia, či bez svedkov. Tento názor odvolacieho súdu vychádza z nesprávneho právneho a skutkového posúdenia veci. Neúčasť žalovaného na pojednávaniach musí byť v jeho neprospech, nakoľko nejde o jednorazovú záležitosť, ale o mnohé termíny, ktorým sa úmyselne vyhýbal (napr. s odôvodnením, že pracuje v zahraničí alebo sa na pojednávanie nedostavil bez ospravedlnenia). Ospravedľovanie neúčasti žalovaného na pojednávaní bolo vykonávané len za doby, kedy mal právneho zástupcu. Osobne sa žalovaný o prejednávajúcu vec nezaujímal. Žalovaný sa zdržiava niekde v Č. U., pričom s celou rodinou vycestoval kvôli dlhom a takto pravidelne vandruje. Nemôže byť na ujmu dovolateľovi, že žalovaný sa úmyselne nedostaví na pojednávania, pričom nariadených pojednávanií bolo viac než desať. Odvolací súd vytvoril precedens, ktorý poskytuje výhody ľuďom, ktorí žijú podvodným spôsobom života a unikajú pred svojimi dlhmi.

4. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobca vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a namietal najmä, že žalovaný sa nedostavil na pojednávanie pred súdom prvej inštancie ani pred odvolacím súdom, preto nemal možnosť ho konfrontovať a klásť mu otázky. Uvedená skutočnosť má byť zohľadnená v prospech žalobcu.

8. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

9. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie

faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

10. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

11. Podľa § 187 ods. 1 a 2 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

12. Podľa § 195 ods. 1 CSP na návrh môže súd nariadiť výsluch strany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nemožno preukázať inak; ustanovenie § 150 ods. 2 tým nie je dotknuté.

13. Podľa § 384 ods. 1 až 4 CSP ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 366. Aj bez návrhu môže odvolací súd vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky.

14. Vo vzťahu k nevykonaniu dôkazu výsluchom žalovaného, dovolací súd uvádza, že výsluch strany je iba jedným z dôkazných prostriedkov (§ 187 ods. 2 CSP) a tento súd hodnotí ako každý iný dôkaz. V civilnom sporovom konaní je výsluch strany iba podporným dôkazom. Výsluch strany môže súd vykonať vtedy, ak tvrdenú skutočnosť nemožno preukázať inak.

15. Povinnosť uskutočniť výsluch strany civilného sporu nie je absolútna. Ak súd nevykoná dôkaz výsluchom sporovej strany, bez ďalšieho nedochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces (R 21/2017).

16. Nevykonanie dôkazu výsluchom účastníka konania/strany nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 (rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/96/1999). Najvyšší súd to vyjadril už v rozhodnutí uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 37/1993, v ktorom vysvetlil, že prípadné nevykonanie určitého dôkazu môže mať za následok len neúplnosť skutkových zistení (vedúcu prípadne k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), nie však procesnú vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (porov. i R 125/1999). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania (dopadajúcej na dané konanie), ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP.

17. I Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uviedol, že účasť žalovaného na pojednávaní nie je nutná. Je to právo, nie povinnosť žalovaného a nie je potrebné ju vynucovať procesnými sankciami (okrem výnimočných prípadov, keď súd z konkrétnych dôvodov považuje za potrebné žalovaného vypočuť) /Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1122 - 1128/.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že v zrušujúcom uznesení zo 7. decembra 2022 sp. zn. 6Cdo/56/2022 najvyšší súd vytkol odvolaciemu súdu, že pri zmeňujúcom rozsudku nenariadil vo veci pojednávanie a nevykonaval dokazovanie (nezopakoval, príp. nedoplňil). Po vrátení veci odvolaciemu súdu tento nariadil pojednávanie (č. l. 316), ktoré odročil (č. l. 316a) z dôvodu, že predvolanie na pojednávanie nebolo doručené žalovanému. Žalovanému bolo zaslané nové predvolanie (č. l. 318), ktoré žalovaný neprevzal v odbernej lehote. Odvolací súd pojednával (č. l. 319) preto v neprítomnosti žalovaného. Na pojednávaní zopakoval dokazovanie (i doplnil) a vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Odvolací súd (a pred ním aj súd prvej inštancie) postupoval v zmysle zákona, vo veci rozhodol, i keď účasť žalovaného na pojednávaní sa nepodarilo zabezpečiť, pretože uvedená skutočnosť nebránila v rozhodnutí vo veci. Odvolací súd v zmysle pokynu dovolacieho súdu postupoval, nie je mu čo vytknúť a svoje rozhodnutie i náležite a vyčerpávajúco odôvodnil (aj vo vzťahu k nevykonaniu dôkazu výsluchom žalovaného).

19. Najvyšší súd dopĺňa, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

20. Dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nemôže v dovolacom konaní formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a dovolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - porov. ustanovenie § 442 CSP, v zmysle ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.) a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolací súd takúto vadu v posudzovanom spore nezistil.

21. Ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

22. Prípustnosť dovolania žalobcu z ust. § 420 písm. f) CSP nevyplýva.

23. Pre úplnosť sa ešte dodáva, že len samotné spochybňovanie procesu dokazovania, skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím dovolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní sporu, významovo nezodpovedajú ani kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) až c) a § 432 ods. 2 CSP (pričom prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia ani vyvodzovaná dovolateľom nebola).

24. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP (ako neprípustné) odmietol.

25. Výsledok takto skončeného dovolacieho konania zaviniť žalobca (§ 256 ods. 1 CSP per analogiam) a žalovanému vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovanému však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní

žiadne trovy nevznikli.

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.